

ΦΥΣΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ

Καθώς είνε πλέον έξακριβωμένον, τὰ φυτὰ γεννῶνται ὥπως καὶ τὰ ζῶα.

'Ο Λιναράς εἰπεν δι':

— «Τὸ δῦνος εἰνε ἡ νυμφικὴ κλίνη στὴν δοῖα πανηγυρίζονται οἱ γόνιοι τῶν φυτῶν».

«Ολος ὁ κόσμος ἄνθος λέει, τὸν ἔξω κύριον τοῦ ἄνθους. Τὸν κάλακα καὶ τὴν «στεφάνην».

Γιὰ τὸν φοτανικὸν ὄμοιον ἄνθος εἰνε δὲ «στήμων» καὶ δὲ «ψερος». Ο γαμβός δηλαδή καὶ τὸν φύφη, ὃς λέγει δὲ Δαρβίνος εἰς τὸ ἔργον τοῦ «οἱ γάμοι τῶν φυτῶν».

Καὶ οἱ ἀρχαῖοι ἐπίστεναν εἰς τὸν ζωῆκὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν ἄνθεων. Ποπεικόταν περιγράφει τὸν γάμον τῶν διοσκορίδης. Ιδοὺ ἡ περιγραφή, κατὰ δυνατὴν μετάφρασι:

«Ἄλλοσπικαί αὐλαῖαι τῶν παρθενικῶν τυμφίων παστάδος, ὡδῶν γεραδίδες νὰ τῆς ψφαναν, εἰνε ποικιλύμενος μὲ χίλια τόσα χρώματα, πον εἰνε σᾶν ἀπανγόματα πολυτίμων λίθων σαπεφίρων, τοπάλων, σμαργάδων καὶ λυχνίτουν, καὶ μοιχοβολοῦν τὰ λεπτάτερα καὶ ώραιότερα ἀρχώματα.

Τίνος πγεμόνος οἱ γάμοι εἰνε πλέον λαμπροὶ καὶ μυροθόλοι;

Ο Ήρόδοτος δηγείται διτὶ οἱ Βαρβιλώνιοι διέκριναν τὸν ἀρσενικὸν δῆλο τὸν θυλκόνδος φοίνικας καὶ διτὶ κοντὰ εἰς τὴν Βαρβιλώνα είχαν ἓνα εἶδος σταθμοῦ, νὰ πούμε, διπον γονιμοποιούσαν τὰ θυλκὰ φοίνικα.

Οἱ ἀρχαῖοι λαὸς τῶν Ἀσσυρίων, δταν πολεμοῦσος κατὰ τῶν ἔχρων τον, γιὰ νὰ τὸν καταστρέψῃ τὴν συγκομιδήν, κατεστρεψεν μόνον τοὺς ἀρσενικοὺς φοίνικας.

Οἱ δὲ Αἰγαῖοι οἱ ἀρχαῖοι, πον καὶ οἱ σπερμεινοὶ ἀνέβαιναν ἐπάνω εἰς τὸν θυλκόνδος φοίνικας καὶ τὸν ἔραναν μὲ τὴν «γύρων» τῶν ἀρσενικῶν, γιὰ νὰ τὸν γονιμοποιήσουν.

Ἐπιτομονικὸς ὅμως πότως δὲ Λιναράς, τὸν ἀπέδειξεν αὐτό.

Ἐπειτα ἀπὸ λίγα χρόνια δὲ σοφὸς γεγμανὸς βοτανικὸς Γλεδίτης διεβεβαίωσε τὸν γονιμοποίην τῶν φυτῶν, μὲ τὴν ἔξης ἀπόδειξη:

Εἶχε στὸν κῆπο τον, σεδ Βερολίνο, ἔνα θηλυκὸν φοίνικα, πον ἔβραζε ἀπειρα λούσοδία, πον ποτὲ δμως δὲν τὰ «δένειν» σε καρπούς. «Ἀμα μεμάθη δμως δὲν στὶν Δρέσδην, ὑπῆρχε καὶ ἀνθοῦσε, οἱ ἔντεθμοκάπποι, ἔνας ἀρσενικὸς φοίνικας τὸν ίδιον εἰδον, ἔγραψε νὰ τὸν στειλον ταχυδρομικῶν τὴν γύρων τοῦ φοίνικος αὐτὸν καὶ ἐπαπλάσιο μ' αὐτή, τὰ λούσοδια τοῦ δικοῦ τον. «Ἐπειτα ἀπὸ λίγο καιρό, τὸν εἰδε νὰ είνε γεμάτος ἀπὸ πρώτης τίξεως καρπούς.

Ο Wldenow ἀπέδειξε πόσο συντελοῦν τὰ ἔντομα στὸν καρποροφία.

Πῆρε ἔνα ἀνθομένο φυτό, πον λέγεται «Ἀριοτολοχία Κληματίς», καὶ τὸ οπέλα πον «ένα γαλάνο γλόμπο». Τὰ ἔντομα δὲν προποδοῦν νὰ τὸν πλοισθοῦν καὶ ἔτοι ἔμεινεν ἀκαρποφόρητη, ἐνώ μια ἀλλὰ διάλα της, πον δὲν ἔταν σκεπασμένη καὶ ἔκαθοντο τὰ ἔντομα στὰ ἀνθεῖ της, πον καταγεμάτη ἀπὸ καρπούς.

Ο Βονσόχας ἐνόψιον δτι κάθη φυτὸν ἔκτρεψε καὶ ιδιαίτερο γένος ἐνόψιον γιὰ τὰ γονιμοποίην τῶν ἀνθέων τον καὶ φέρονται ἀπὸ παράδειμα τὰ νυχτολόντοια πον χροπομεων ὡς νυκτεριναί κλίναι διαρόων ἐνόψιων, τὰ δοπιά φιλοξενοῦνται καὶ γονιμοποιῶν αὐτὰ συγχρόνως.

Ἐπίσης ἔνας μεγάλος συντελεστὴς είνε καὶ δὲ ἀρέας.

Τοῦτο ἀνεμάλληθρο κατὰ τὸν ἔξης περιέργο γόρδο:

Στὸ Όρεάντο τῆς Ιταλίας, πον χρόνια πολλά, ἔνας μεγάλος θηλυκὸς φοίνικας, πον ποτὲ δὲν ἔκανε καρπούς.

Ξαφνικὰ μια ἡμέρα τὸν ειδον πλοιούστατα καρποφοροῦντα.

Ἐξήτασαν, ἔβασιόν τον μναλό τους καὶ εἴρην, δτι στὸ Βρινδίσιο, εἰς φυτεύει καὶ ειχε ἀνθίσει, ἔνας φοίνικας ἀρσενικός, τοῦ ίδιου γένος.

«Ἄν καὶ ἡ διπότασης, μεταξὺ τῶν δύο πόλεων, πον δεκαπέντε λεῦγες, δὲν εμερος ἔφερε τὴν γέρη.

Ἀπὸ τοτε, κάθε χρόνο, ὁ φοίνικας καρποφοροῦσε, τακτικά...

Τὰ ἀνθη γιορτάζουν τοὺς γάμους των στὸν ήλιο καὶ στὸν ψαιθρό.

Καὶ τὰ θηροφαρᾶ ἀκόμα προσοπαθοῦν νὰ βροῦνται εἰς τὴν ἐπιφάνεια ποθοῦσα ἡλιο καὶ δέρα τὶς μεγάλες καὶ ώραιες αὐτὲς ὄρες τῆς ζωῆς των.

Περιεργότερο ἀπὸ ὅλα είνε δὲ «Vallisneria spiralis» πον εὐδίσποτα στὰ ποτάμια τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ιταλίας.

Τὰ θηλυκὰ λούσοδια τοῦ φυτοῦ αὐτοῦ, μακραίνουν τὸν μίσχο τους καὶ βγαίνουν ἔξω ἀπὸ τὸ νερό. Τὰ ἀρσενικά, τῶν δύοιων δὲ μίσχων εἰνε πολὺ κοντές, τεινονται καὶ στὸν ἀνεβοῦν ὅρον νὰ τὰ τραβήσει κάποια μυστηριώδης δύναμις, ἡ νὰ φέρονται ἀπὸ κανέναν ἔφωτα διακαπή στὸ θηλυκό, πον εἰνε ξαπλωμένα ἐπάνω εἰς τὴν ἐπιφάνεια. Άπὸ τὴν τάσιν αὐτὴν κόπτονται ἀπὸ τὴν φύσην καὶ ἀνεβαίνονται. Μόλις ἀνατρέψην, εἴρην

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ

ΑΥΤΑ ΛΕΓΕΙ Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ

Παχύνεσθαι σημαίνει γηράσκειν.

Ἐάν ἔχετε μιὰ προδιάθεσι, γιὰ νὰ παχύνετε, πολεμήστε την, δοσο μπροστείτε. Τί καλλίτερον τῆς νεότητος καὶ τῆς σθελτάδας;

Γιά ν' ἀποφύγετε τὸ κακό, ἀκολουθήστε τὴν ἔξης τακτική:

Μιὰ ἡμέρα, κάθε εβδομάδα, νὰ νηστεύετε ἀπολύτως, μιὰ βάζονται τίποτε στὸ στόμα σας, ἐπὶ 24 ὥρες.

Τὴν προηγουμένη διμος μέρα, πάρτε ἔνα ἐλαφρό καθαριτικό.

Καὶ ἔχετε τὸν νοῦ σας, τὴν ἡμέρα τῆς νηστείας, νὰ πίνετε δυό λίτρας νερού.

Πάθατε καμπά μικρὴ πληργή;

Μήν την πλύνετε μὲ διτὶ δήποτε νερό. Οὔτε νὰ τὴν μολύνετε μὲ πλυνόματα.

Βάμμα ιδίων τὸ ταχύτερον καὶ ἔναν ἔξακολουθεῖ νὰ ματώνη σφίξετε τὸν ἐπέλεσμο.

Τίποτε ἄλλο ἀπολύτως.

Τὰ μικρὰ παιδιά προσβάλλονται, ἀπὸ κοκκίτην.

Μόλις ἔνα παιδί προσβάλλει, καλά θὰ κάμη ἡ μασά του, νὰ τὸ ἀπομόνωσῃ μὲ μιὰ ἀλλή κάμαρα, καὶ ἐπὶ πεντήκοντα ἡμέρες, νὰ μὴ τὸ στελλή στὸ σχολεῖο.

Πάντας ὅμως, τριάντα ἡμέρες, νὰ λέγεται τὸ παιδί.

Τὰ μικρὰ παιδιά προσβάλλονται καὶ πειδ ὑγιεινὸ πιοτὸ είνε τὸ καθαρὸ νερό καὶ τὸ βρασμένο.

Τὰ μικρὰ δὲν είνε ἀσχῆμο.

Καὶ τὸ κρασί;

Πίνετε καὶ κρασί, ἀλλὰ δχι μέχρι μεθης, συμβουλεύει δὲ Ιατρὸς André Thibault.

Ο κίνδυνος τοῦ κρασιοῦ, δὲν ἀρχίζει παρὰ μὲ τὴν κατάχοησι.

Τὰ τρία τέταρτα τῶν δυσπεπτικῶν είνε ἀνθρωποι νευρικοὶ ἢ νευροδεντικοί.

Καλὸν είνε νὰ προσέχῃ καὶ νὰ θεραπεύῃ κανένας τὸ στομάχι του, ἀλλὰ πειδ καὶ καλὸ ἀκόμη μὲ φροντίση γιὰ τὰ νεῦρα του.

Ἐάν κατητεί μὲ κανέναν «όξει», μὴ πλύνετε τὸ πάσχον μέρος μὲ νερό μόνον, ποτέ! Διατρέχετε τὸν κίνδυνον νὰ πάθετε, δτι θὰ παθαίνατε ἔναν ἔκαυσθομένο μὲ βιτρόλι.

Τὸ νερὸ αὐξάνει τὴν καταστρεπτική ἐνέργεια τοῦ «όξεος».

Σφρογίσσετε τὸ μέρος καθαρὰ καὶ μήν τὸ πλύνετε παρὰ μὲ νερό εἰς τὸ όποιον διαλέσατε παρὰ πολὺ «καλλί» (alcalii).

Συνιτίθετε, γιὰ δνομα Θεοῦ, τὰ ἀνεβαίνετε πολὺ σιγά τὶς σκάλες σας.

Η μανία, πον ἔχουν μερικοί, νὰ τὶς ἀνεβαίνουν τρέχοντας, είνε καταστρεπτική. Κάνει τὸν ἀνθρώπον καρδιακό. Κουράζει τὴν καρδιὰ καὶ τὴν κάνει νὰ χτυπάει ξανάτα.

Ἐσενέ καθαροί!

Μὴ φοβάσθε τὸ νερό, τὰ λουσίματα, μὴν βαρύνεσθε τὶς πλύνσεις.

Τὸ δέρμα ἔχει ἀναρριθμήτων μικροσκοπικάς, ἀφανεῖς εἰσόδους, ἀπὸ τὶς δοτοὺς πιμούρον νὰ μπούντε τὰ μικρούμβια εἰς τὸν ὄργανον.

Νεότερα πειράματα ἔφεραν τὴν ἐπιστήμη στὸ σημεῖον νὰ φοβάται τὸν δέρματος πορείας καὶ τὰ μικρόβια τῆς φθίσεως, μπαίνουν στὸ δώμα, ἀπὸ τὸν ποδόν.

Ἐσετε καθαροί!

Καὶ ίδιοι αἱ κνήσαι!

Ίδιαίτεραι μελέται ἀπεκάλυψαν καὶ τὸ μυστικό, δτι ἡ γυναικεῖς λούσονται σπανιάτερον ἀπὸ τὸν ἀνθρακό.

Συγγάρω, καλαὶ καὶ ἀγαπηταὶ μας ἀναγνώσταις.

Πρόκειται πει τῶν Εδρωπαίων, καὶ δηλὶ τῶν Ἀτθίδων!

Τὰ μάτια ἔνος γιατροῦ, δύναται νὰ ιδῇ καὶ κατώ ἀπὸ τὶς μεταξύνεις κάλτεσις!

Τὸ τσαΐ δὲν είνε λιγάτερο νευρικὸ ἀπὸ τὸν καφέ.

Ἐχει δὲν καφές τὴν καφεΐνην του, ποτὶ είνε διαταραχτικὴ τῶν νεύρων, μὰ ἔχει καὶ τὸ τσαΐ τὴν τείνην του, ἡ δοπιὰ είνε ἐπίσης διεγερτική.

Οι πάσχονταις ἀπὸ ἀϋπνιάν νὰ τὸ ἀπὸ ρεύγονταν. «Ο Γιατρός σας

θηλυκὰ καὶ πέριπλέκονται, σαν ἔρωμενοι πον ἀγκαλιάζονται σφιχτὰ καὶ μὲ λαῦρα καὶ λαχτάρα.

Μετ τὴν γονιμοποίησι τὸ θηλυκά, κατέρχονται πάλιν, στὸν πότνιον τὸν, στὸν ποταμόν τὸ βάθος περιστρέφοντα σαν ἐλασθήρι, τὸν μίσχο τους δησο πειδ καὶ πογενούνται καὶ πεπαίνουν των καρδιούς των, ἐνώ δὲν τούς δὲραστῆς μαραίνεται ἐπάνω εἰς τὴν πιφδείαν, ἐπημος, ἐγκαταλειμμένος ἀποκωμούμενος ἀπὸ τὴν φύσην.

Αὶ ίδιαι κνήσαις παραπροσύνται καὶ εἰς τὸ φυτό πον πάνει τὸ «σαλίπι».

«Θετανελόγος σας